

ලේඛන ව්‍යවහාරයේ දී මෙන් ම කථන ව්‍යවහාරයේ දී ද අර්ථ ප්‍රකාශනය සඳහා නාම පද මුල් වෙයි. සිංහල භාෂාවෙහි යෙදෙන නාම පද, නාම නාම, සර්ව නාම, සමාස නාම, තද්ධිත නාම හා කෘදන්ත නාම යනුවෙන් පස් වැදෑරුම් කොට දැක්වෙයි. මේ අතුරෙන් පද කීපයක් කෙටි කොට ගැනීමෙන් එක් පදයක් බවට සකස් වූණු පද සමාස නාම යනුවෙන් හැඳින්වෙයි. ලේඛනයේ හා භාෂණයේ දීර්ඝත්වය අඩු කොට සංක්ෂිප්ත ගුණය ඇති කිරීම සඳහා සමාස නාම පද උපකාර වේ.

අපි සිංහරාජ වන පියස නැරඹීම සඳහා ගමන් ඇරඹීමු. ගුරු දෙගුරුන් සමග ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවෝ ඊට සහභාගි වූහ. වනපෙතට ඇතුළු වත් ම කුරුලතා සිප එන මදසුළඟත් සෙවණත් නිසා අපේ ගමන්විඩාව විශාලී ගියේ ය. රූස්ස ගස් අතුරෙන් පතිත වුණු හිරුරැස් වනයෙහි අපුරු රටාවක් මවා ඇත. වනපෙත පුරා කුරුලුගී හඬ රැව් දෙයි. හාත්පස කැලෑමල් පිපී ඇත. එයින් නැගෙන සුවඳ ගතසිත පුබුදුවයි. දිය පහරක් අසල සිටුවාමුත් අඩි සලකුණු දකිත් ම අපට බියක් ද දැනිණි. හිරු බටහිර අහසින් සමුගන්නට සූදානම් වෙයි. කාලය නො දැනුවත්ව ම ගෙවී ගොසිනි. ගුරුබසට කන් දුන් අපි ගමනේ ඉම්හිරි මතකයන් ද පොදි බැඳ වහ වහා බස් රථයට ගොඩ වුණෙමු.

මේ ජේදයෙහි තද කළු අකුරෙන් මුද්‍රිත පද සෑදී ඇත්තේ වෙන් වෙන් අර්ථ ඇති පද එකතු වීමෙනි.

ගුරු ද දෙගුරුන් ද	- ගුරුදෙගුරුන්
ශිෂ්‍යයෝ ද ශිෂ්‍යාවෝ ද	- ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවෝ ද
කුරු ද ලතා ද	- කුරුලතා
මද වේගයෙන් හමන සුළඟ	- මදසුළඟ
ගමනින් වූ විඩාව	- ගමන්විඩාව
හිරුගේ රැස්	- හිරුරැස්
කුරුල්ලන්ගේ ගී	- කුරුලුගී
කැලෑවෙහි මල්	- කැලෑමල්
(මනා වූ) සු + ගද	- සුවද
ගත ද සිත ද	- ගතසිත
පා සතරක් ඇත්තවුන්ගේ	- සිටුවාමුත්ගේ
හිරු බසින දිශාව	- බටහිර
ගුරුන්ගේ බසට	- ගුරුබසට
(ඉතා) ඉ + මිහිරි	- ඉම්හිරි

වෙන් වෙන් වූ අර්ථ ඇති පද මෙසේ එක් වීම භාෂාවේ දී සමාස යනුවෙන් හැඳින්වෙයි. ඉහත දැක්වුණු පද සමාස වීමත් සමග මුල් පද එකට සම්බන්ධ කොට තිබූ නිපාත පද ද කෘදන්ත පද ද මුල් පදයේ විභක්ති ප්‍රත්‍යය ද ඇතැම් නාම පද ද ඉවත් වී ඇති බව ඔබට පැහැදිලි වනු ඇත.

- උදාහරණ: කුරු ද ලතා ද - කුරුලතා (ද නිපාතය ඉවත් වී ඇත.)
 ගමනින් වූ විඩාව - ගමන් විඩාව
 (ගමන්+ඉන් වූ) විඩාව - (විභක්ති ප්‍රත්‍යය හා අතීත කෘදන්තය ඉවත් වී ඇත.)
 මද වේගයෙන් හමන සුළඟ - මද සුළඟ
 මද (වේග+එන්) හමන සුළඟ - (නාමය, විභක්ති ප්‍රත්‍යය හා අතීත කෘදන්තය ලොප් වී ඇත.)

මෙසේ සමාස වීමේ දී අර්ථය මෙන් ම පද ද සංක්ෂිප්ත වී එක් පදයක් බවට පත් වීම බොහෝ විට දැකිය හැකි ය.

සිංහල භාෂාවේ සමාස විධි පහකි.

1. අව්‍යය සමාසය
2. විභක්ති සමාසය
3. විශේෂණ සමාසය
4. අන්‍යාර්ථ සමාසය
5. දකාරාර්ථ සමාසය

අව්‍යය සමාසය

අව්‍යය පදයක් (උපසර්ගයක් හෝ නිපාත පදයක්) වෙනත් පදයකට මුලින් යෙදී සිදු වන්නේ අව්‍යය සමාසය යි.

උපසර්ගයක් මුලින් යෙදී සමාස වීම

යාව + ජව	- යාවජව (දිවි ඇති තාක්)
අනු + බලය	- අනුබලය (පිටුබලය)
කු + කවි	- කුකවි (නරක කවියා)
දු + සිරිත්	- දුසිරිත් (නරක සිරිත්)
සු + මිහිරි	- සුමිහිරි (ඉතා මිහිරි)
ප්‍ර + බල	- ප්‍රබල (උසස් බල ඇති)

මේ සමාස පද සකස් වී ඇත්තේ මුලින් උපසර්ගයක් එක් වීමෙනි.

නිපාත පදයක් මුලින් යෙදී සමාස වීම

‘න’ නිපාතය මුලින් යෙදී මේ සමාස විධිය සිදු වෙයි. ‘න’ නිපාතය ව්‍යාජන අක්ෂරයකට මුලින් යෙදේ නම් ඊට ‘අ’ ආදේශ වේ.

න + කුසල්	- අකුසල් (කුසල් නො වනුයේ)
න + ප්‍රමාණ	- අප්‍රමාණ (ප්‍රමාණ නැත්තේ)

ස්වර අක්ෂරයකට මුලින් යෙදෙන ‘න’ නිපාතය ‘අන්’ බවට පත් වේ.

න + අවශ්‍ය	- අනවශ්‍ය (අවශ්‍ය නො වනුයේ)
න + අලස්	- අනලස් (අලස නො වන්නේ)
න + ඔභවිතය	- අනභවිතය (උචිත භාවයක් නැත්තේ)

ව්‍යංජන අක්ෂරයකට පූර්වයෙන් යෙදෙන ‘න’ නිභාතය ඇතැම් විට නො, නු ස්වරූපයෙන් ද සිටී.

න + කැමති	- නො කැමති (කැමති නො වන්නේ)
න + සුදුසු	- නුසුදුසු (සුදුසු නො වනුයේ)

විභක්ති සමාසය

ප්‍රථමා හා ආලපන යන විභක්ති දෙක හැර සෙසු විභක්තීන්ට අයත් පදයක් මුලින් යෙදී සිදු වන සමාසය විභක්ති සමාසය නම් වේ.

කම්කරුවන් වෙහෙසි වැඩ කරනු අපි දුටුවෙමු.

මහා ගත්කරු මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයෝ නවකතා කීපයක් ලියූ හ.

මේ වාක්‍යවල කම්කරුවන් හා ගත්කරු යන පද සෑදී ඇත්තේ

කම් (වැඩ) + කරන්නේ ගත් (ග්‍රන්ථ) + කරන්නේ

යන පද එක් වී සමාස වීමෙනි. කම්කරුවන් හා ගත්කරු යන සමාස පදවල කම්, ගත් යන පද කර්ම විභක්තියට අයත් බැවින් ඉහත සමාස වූ පද කර්ම විභක්ති සමාස යනුවෙන් ගැනේ.

මේ ආකාරයට විභක්ති හතට අයත් විභක්ති සමාස පහත දැක්වෙන උදාහරණ මගින් හඳුනා ගන්න.

1. ගවයන් පාලනය කරන්නේ මෙහෙ කරන්නී	- ගවපල් (ගොපල්) - මෙහෙකාරී	} කර්ම විභක්ති සමාසය
2. පරා විසින් පුටුයේ දෙවියන් විසින් කියන ලද	- පරපුටු - දේවභාෂිත	} කර්තෘ විභක්ති සමාසය
3. කිරෙන් පිසූ බත් අතින් කළ කම්	- කිරිබත් - අත්කම්	} කරණ විභක්ති සමාසය
4. ජනයාට ප්‍රිය මුනිඳුට කරන පුද	- ජනප්‍රිය - මුනිපුද	} සම්ප්‍රදාන විභක්ති සමාසය
5. ගින්නෙන් වන බිය වැස්සෙන් ලැබෙන ජලය	- ගිනිබිය - වැසිජලය	} අවධි විභක්ති සමාසය
6. ඇතාගේ දළ මවගේ කිරි	- ඇත්දළ - මවුකිරි	} සම්බන්ධ විභක්ති සමාසය
7. රටෙහි වැසි සරත් කාලයෙහි සඳ	- රටවැසි - සරාසඳ	} ආධාර විභක්ති සමාසය

විශේෂණ සමාසය

විශේෂණ හා විශේෂ්‍ය පද දෙකක් සම්බන්ධ වී සිදු වන සමාසය විශේෂණ සමාසය යි.

නිල් + මහනෙල් - නිල්මහනෙල් (නිල් පැහැ වූ මහනෙල්)
රජ + කුමරු - රජකුමරු (රාජ කුමාරයා)

නිල්මහනෙල් යන්නෙහි නිල් පැහැය මහනෙල් යන්නෙහි ගුණයකි. රජ කුමරු යන්නෙහි රජ යනු කුමරු යන්නෙහි ගුණයකි.

විශේෂණ සමාසය කිහිප ආකාරයකින් සිදු වේ.

සුදු + මල් - සුදුමල් (සුදු පැහැ වූ මල්)
දිගු + වරල - දිගුවරල (දික් වූ වරල)

මෙහි සුදු හා දිගු යන විශේෂණ මල් හා වරල යන පදවලට විශේෂණ වශයෙන් මුලින් යෙදී සමාස වී ඇත.

සේනක + පඩි - සේනකපඩි (පඩිවරයකු වූ සේනක)
ගවුම් + පොඩි - ගවුම්පොඩි (පොඩි ගවුම්)

සේනකපඩි හා ගවුම්පොඩි යන පදවල පඩි හා පොඩි යන විශේෂණ පද යෙදී ඇත්තේ විශේෂ්‍ය පදයට පසුව ය.

සඳ + වත - සඳවත (සඳ වැනි වත)
මුතු + දන් - මුතුවත (මුතු වැනි දන්)

ඉහත සමාස පදවල සඳ යන්නෙන් 'සඳ වැනි' හා මුතු යන්නෙන් 'මුතු වැනි' යන උපමාවාචී අර්ථ ප්‍රකාශ වෙයි.

ගුණ + සයුර - ගුණසයුර (සයුර වැනි ගුණ)
මුව + තඹර - මුවතඹර (තඹර වැනි මුව)

ගුණ සයුර හා මුවතඹර යන සමාස පදයන්හි අගට යෙදී ඇති සයුර, තඹර යන විශේෂණ පදවලින් පිළිවෙලින් සයුර වැනි හා තඹර වැනි යන උපමාවාචී අර්ථ පළ වේ.

සංඛ්‍යාවාචී පදයක් යෙදීමෙන් ද විශේෂණ සමාස පද සකස් වේ.

දස + රජදම් - දසරජදම්
තුන් + බිය - තුන්බිය

අනන්‍යාර්ථ සමාසය

වෙන් වූ අර්ථ ඇති පද දෙකක් එකතු වී එම පදවල අර්ථයට වඩා වෙනස් වූ සමාසය (අන්‍ය වූ) අර්ථයක් පළ කරන සමාසය අනන්‍යාර්ථ සමාසය නම් වේ.

සිය + පත් යන දෙපදයේ, ඇති ‘පත් සියයක් ඇත්තේ’ යන අර්ථය ඉක්මවා පළ වන්නේ ‘නෙලුම් මල’ යන අනන්‍යාර්ථය යි.

පහත දී ඇති පද ද අනන්‍යාර්ථය පළ කරයි.

ති + නෙත් (නෙත් තුනක් ඇත්තේ)	- තිනෙත්	- ඊශ්වරයා
තාර + පති (තරුවලට අධිපති වූයේ)	- තාරපති	- සඳ
මල් + අවි (මල් අවි දරන්නේ)	- මලවි	- අනංගයා
දිග් + ඇස (දික් වූ ඇස් ඇත්තී)	- දිගුස	- කාන්තාව
දස + බල (බල දහයක් ඇත්තේ)	- දසබල	- බුදුන් වහන්සේ

දකාරාර්ථ සමාසය

ද නිපාතයෙන් සම්බන්ධ වී ඇති වෙන් වෙන් අර්ථ ඇති පද ‘ද’ නිපාතය නැතිව ගැළපීම දකාරාර්ථ සමාසය නම් වේ.

දුක ද සැප ද	- දුකසැප
රන් ද රිදී ද	- රන්රිදී
ඉර ද හඳ ද තරු ද	- ඉරහඳතරු
දරුවෝ ද දැරියෝ ද	- දරුදැරියෝ
අක්කා ද නංගී ද	- අක්කනගෝ

මුල් පද ගැළපීමේ දී ‘ද’ නිපාතය ඉවත්ව පද එක් වී ඇත.

සිංහල භාෂාවේ බොහෝ පද සම්බන්ධයෙන් සමාස වීම සිදු වේ. ඒවා එක් කොට හෝ වෙන් කොට ලිවීම සිදු වන අවස්ථා කීපයක් හඳුනා ගනිමු.

සමාස වූ පද එක් කොට හෝ වෙන් කොට එක ම ලේඛනයක සමරූපනාවෙන් යුතුව භාවිතය (සෑම තැන ම එක් ක්‍රමයක් අනුගමනය කිරීම) යෝග්‍ය වේ.

උදාහරණ: හිරුරැස්/හිරු රැස්, තුරුලතා/තුරු ලතා, සුදුමල්/සුදු මල්

අව්‍යය සමාසයෙන් එක් වූ පද එක් පදයක් සේ ලිවිය යුතු වෙයි.

උදාහරණ: අවමන්, නිවැරදි, අභිංසක, සුදන, උපගුරු, අනුකමීටුව

අන්‍යාර්ථ සමාස පද ද එක් කොට ලිවීම යෝග්‍ය වේ.

උදාහරණ: නරසී, සියපත

කර්ම විභක්ති සමාස පද ද එක් කොට ලිවිය යුතු ය.

උදාහරණ: කම්කරුවා, ගත්කරුවා, රත්කරුවා

මහාචාර්ය ජේ.බී. දිසානායක මහතා සමාස නාම පද තවත් අයුරකින් තුන් වැදැරුම් කොට දක්වයි.

1. ද්විපද සමාස (පද දෙකක් එක් වීමෙන් සෑදෙන සමාස)

අග නුවර - අගනුවර

අඹ යාඵවෝ - අඹයාඵවෝ

කෙටි කතා - කෙටිකතා

ගුණ දහම් - ගුණදහම්

2. ත්‍රිපද සමාස (පද තුනක් එක් වීමෙන් සෑදෙන සමාස)

අට දා ගේ - අටදාගේ

බක් මහ අකුණු - බක්මහඅකුණු

සද කඩ පහණ - සදකඩපහණ

දිය වඩන නිලමේ - දියවඩනනිලමේ

3. චතුෂ්පද සමාස (පද හතරක් එක් වීමෙන් සෑදෙන සමාස)

කවි මිණි මල් දම - කවිමිණිමල්දම

ඇත් අස් රිය පාබළ - ඇත්අස්රියපාබළ

මහ වැලි ගං තෙර - මහවැලිගංතෙර

මල් වතු නා හිමි - මල්වතුනාහිමි

සාම්ප්‍රදායික සමාස විධි පහට අයත් වන පද ද නූතන ව්‍යවහාරයේ ඇති වචන ද සමාස ලෙස යෙදෙන තැන් ද මීට ඇතුළත් වේ. මේ සමාස පද එක් කොට හෝ වෙන් කොට ලිවිය හැකි ය. දහම් සරණ වැනි පැරණි සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථවල විසි තිස් ගණන් සංස්කෘත වචන එක් වී සෑදුණු සමාස පද ද දක්නට ලැබේ.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන පද සමාස කොට ලියන්න.

i. ඇළ ද දොළ ද	ii. ගල් වැනි හිත්
iii. සු + දන	iv. රජුගේ නියෝග
v. දුක ද සැප ද	vi. මල් වැනි වැස්ස
vii. මලෙහි පැණි	viii. කු + කවියා
ix. තරුණයෝ ද තරුණියෝ ද	x. සඳෙහි ඵලිය

2. පහත දැක්වෙන සමාස පද කවර විභක්තියකට අයත් දැයි සඳහන් කරන්න.

i. මැටියෙන් කළ බඳුන්	-
ii. පිනට දෙන භාලේ	-
iii. බිඟුන්ගේ නද	-
iv. වැඩ කරනුයේ	-
v. වේයන් විසින් නැඟු පස්	-
vi. ගමෙහි වැසි	-
vii. කෘතීන්ගෙන් වන හානි	-
viii. රනින් කළ අබරණ	-
ix. ළමයින් සඳහා ලියූ පොත්	-
x. රජුගේ පිරිස	-

3. පහත දී ඇති වාක්‍යවල තද කළු අකුරින් මුද්‍රිත කොටස් සඳහා සුදුසු සමාස පද ලියන්න.

- i. අපි සීගිරිය නගින අතර ගලින් බැඳී පඩි ගණන් කළෙමු.
- ii. සතුන්ට දක්වන කරුණාව මිනිසුන් වෙතින් ඇත් වෙමින් පවතී.
- iii. සැදැහැනියෝ ඉතා පිරිසිදු වතින් සැරසී බෝමළුවට රැස් වූහ.
- iv. තරුණයෝ ද තරුණියෝ ද උත්සවය සංවිධානය කිරීමට වෙහෙසුණහ.
- v. අප සමාජය ව්‍යාප්ත නරක සිරිත් පිටු දැකිය යුතු ය.
- vi. පුරාවිද්‍යා කැණීම්වල දී මැටියෙන් කරන ලද බඳුන් කිපයක් හමු විය.
- vii. දරුවා කිරි වැනි දත් විදහා සිනා සුණේ ය.
- viii. ඔවුහු ගුණ ද නුවණ ද වැඩුණු දරුවෝ වූහ.
- ix. අපි සියල්ලෝ ම ශ්‍රී ලංකාවේ වැසියෝ වෙමු.
- x. ඉන්දීය සාගරයේ ඉතා බලවත් භූමිකම්පාවක් ඇති විය.